

[Poul Nielson]

mål, vi har sat os i CSCE-processen, vil kunne fastholdes, således som erfaringen hidtil har været. Mit svar til det vil være: ja, det vil kunne fastholdes, men de resultater, der undervejs viser sig i processen, vil nødvendigvis blive præget af de faktiske udenrigspolitiske situationer i forhold til Østeuropa, når vi fra tid til anden gør status, sådan som vi igen skal i Madrid om nogle år.

Jørgen Junior (FP):

Jeg følte mig meget ramt og beskæmmet, da ministeren kom med sine bemærkninger til mig om, at det jo kun var således, at jeg var interesseret i at høre mig selv tale. Nu er det jo sådan, at fra en sådan talerstol skal man forsøge at give udtryk for nogle synspunkter, men jeg må naturligvis beskæmmet bøje hovedet efter at have hørt ministerens korte og klare og lysende intelligente afdeling her i anden runde og forsøge at lære af et sådant forbillede.

Hr. Bolvig taler om min stilling til Sydafrika, og jeg vil gerne gøre klart, at det, som jeg har gjort vrøvl over, er det hykleri, som hr. Gert Petersen var et så udmærket eksempel på. Det enestående hykleri . . .

Formanden:

Jeg er ikke meget for ordet hykleri.

Jørgen Junior (FP):

O.k., så bruger vi ikke ordet hykleri, men nu har man forstået, hvad jeg mente med det. Det er simpelt hen uanstændigt, hvis man i den grad skaber en forskelsbehandling. Derfor kan hr. Gert Petersens indlæg ikke tages højtideligt efter min opfattelse, og derfor – ganske à la diskussionen Nordkorea/Syd-korea, som hr. Honoré kom frem med før – er der ikke nogen rimelighed i, at jeg angribes for at påpege denne skævhed, som vi ligesom har vænnet os til herhjemme, hvor vi har fået prügelnabestater. Det er jo nemlig det samme, der sker, når vi nu hører om denne fine demarche over for Argentina, fordi de forstår godt vores sprog. Det er jo ganske interessant. Det er jo noget helt nyt, synes jeg nok. Visse lande kan man altså godt sende en demarche til, de forstår det. Det gør åbenbart lande som Angola og Moçambique ikke, så dér afholder man sig fra at gøre det. Dér modtager man dem ven-

ligt, og under intime, hyggelige samtaler hvisker man dem i øret, at I burde faktisk ikke skyde så og så mange. Det kan man så gøre, efter at man har holdt I. maj-parade o. lign. Det er måske også fremefter den rigtige måde at gøre det på. Jeg synes nok, det er en nyordning, som virker temmelig afslørende for den nuværende socialdemokratiske regering.

Men jeg forstår, at ministeren ikke føler, hun er ensidigt engageret, og det er jo også ganske interessant. Der er ikke tale om ensidighed i det vattede svar på hr. Honorés forespørgsel – ja, det må man jo så lade de få, som læser denne debat, dømme om. Men jeg tror ikke på, at den danske befolkning er på et sådant niveau, at man virkelig hopper på den. Det er efter min mening helt utænkeligt.

Men jeg vil da godt ønske ministeren, som her fremtræder som de progressives forkæmper, til lykke med den opbakning, der virkelig er bag regeringens udenrigspolitik. Det må være betryggende at se socialistisk folkeparti, DKP og VS støtte og tage til efterretning. Fordi vi er så pæne ikke at komme med noget dagsordensforslag, får man altså ikke målt noget, er der ikke nogen, der stilles i kriser. Men det må være det, der er interessant ved denne debat, opbakningen bag regeringen og den totale sigen fra fra alle andre partiers side, simpelt hen fordi det er for dårligt, hvad regeringen har præsteret også på dette område.

Arne Christiansen (V):

Jeg er skuffet over ministerens svar, fordi ministeren så blankt afviser den kritik, der er rettet mod den redegørelse og det svar, der er givet på en rimelig forespørgsel. Jeg mener nemlig ikke, at afvisningen er kvalificeret. Ministeren siger, at det er ikke en høring om menneskerettigheder. Alligevel ønskede ministeren at holde sig til meget generelle svar. Derfor behøvede ministeren ikke at give et svar på en forespørgsel, der af de lande, det drejer sig om, kun kan opfattes som en øredøvende tavshed om de problemer, der er bragt ind med kristeligt folkepartis forespørgsel. Lad så være, at ministeren ikke vil eksemplificere – det er ministerens ret at undgå dette – men jeg mener, at det er en forkert politisk bedømmelse at fortie den indre konflikt i østblokken som følge af Hel-